

Les escoles cristianes, preparades per al retorn

Dll, 7/09/2020 per Catalunya Religió

(Glòria Barrete -CR) Les escoles a Catalunya inicien curs d'aquí a set dies, i ho fan després de dies i setmanes angoixants en què els plans d'obertura, les mesures de seguretat i les directrius sanitàries han anat variant dia a dia. Tot i la inquietud i la incertesa viscudes, la tònica general de les escoles és l'optimisme i les ganes d'obrir portes de nou. Hem parlat amb dues institucions educatives cristianes de casa nostra per conèixer la realitat actual de l'inici del curs escolar.

“Estem en un panorama optimista. Les escoles han treballat moltíssim en els plans d'obertura dels centres i ho estan fent molt bé”, reconeix **Josep Closa**, coordinador de l'equip de Gestió de Vedruna Educació. La [Fundació Vedruna Educació](#) aplega 34 escoles Vedruna a Catalunya i 2 escoles més adherides al projecte educatiu. Totes elles han patit les anades i vingudes d'opinions del Departament d'Ensenyament “que no han ajudat i han generat molta incertesa a les escoles i a les famílies”. Malgrat la complexitat, la Fundació Vedruna Educació ha optat per explicar molt bé a les famílies com han organitzat els seus plans d'obertura, quines mesures han pres i resoldre dubtes.

Normalment les escoles de la Fundació Vedruna Educació realitzaven les reunions d'inici de curs amb les famílies segons convenia a cada escola. “Tenim centres que ho feien a inici de curs i d'altres que ho feien quan ja s'havia iniciat el curs”. Aquest cop s'ha demanat a tots els centres que fessin totes les reunions abans d'iniciar el curs, si era possible, com una cosa especial, per informar i resoldre dubtes. “Totes les escoles que fins avui ja han realitzat les reunions amb pares estan molt contentes de la rebuda de les famílies”.

Sempre, afirma Closa, hi ha algú que diu que no portarà el fill a l'escola però explica que això ja és quasi normal, “com amb el tema de les vacunes, per exemple, però és una minoria”. Des de la Fundació no són ingenus, són conscients que hi haurà causos, “és impossible evitar-ho”, afirma Closa, ja que creu que els infants es trobaran després a extraescolars, a les places o als parcs. Tot i això,

confia en els plans d'obertura de les escoles. "A les nostres escoles s'ha fet tot el que estava a les nostres mans. Jo he participat en presentacions de plans a diverses escoles i estan molt ben fets". I és que creu que el que primarà és la necessitat d'entrar en una certa normalitat. "La gent necessita entrar en un cicle de normalitat i portar els fills a l'escola ho és. Tothom té moltes ganes de tornar-hi".

Les mateixes ganes de començar de nou es respiren també a les escoles de La Salle Catalunya. Les 25 escoles que té la Institució a Catalunya també han anat sorteiant totes les incerteses i plans que han anat sorgint aquestes setmanes. **Jordi Jover**, director de la [Xarxa d'Obres Educatives a La Salle Catalunya](#), afirma que ho tenen tot preparat, que jugaran amb incerteses, que la realitat els portarà a canviar tot allò establert, però que tenen clar "que han d'obrir sabent que el risc zero no existeix", però que es troben molt animats per fer-ho.

Jover agafa com a exemple les activitats de lleure que s'han realitzat aquest estiu en molts indrets i que han tingut un gran èxit i un nombre molt baix de casos. "El lleure ens serveix com a exemple", reconeix.

A La Salle Catalunya han aprofitat també aquests dies per treballar amb els equips directius el concepte de la resiliència. "Sabem que haurem d'aguantar el tipus en circumstàncies complexes perquè es pot desmuntar tot en tres dies", apunta. Però també parla a nivell pedagògic. A les escoles de La Salle estan fent molt èmfasi en què seguir el currículum escolar és necessari però no és el més important ara mateix. "Cal no atabalar-se, cal fer bé allò més petit i cal pensar que vindran temps millors". I és que als seus centres que porten anys fent robòtica o treball cooperatiu que sembla ara difícil de continuar caldrà "adaptar-se, aprendre i sobretot no atabalar-se".

Un altre dels temes primordials que han hagut de gestionar les escoles ha estat el material de protecció, la nova senyalítica d'espais i l'adaptació del centre a noves mesures sanitàries. Quan es va fer la reobertura de les escoles per a uns cursos determinats després del confinament, el Departament d'Ensenyament va abonar un petit increment en les despeses de funcionament d'un mes concret, per sufragar el material de protecció de les escoles. Van ser imports baixos perquè va ser una reobertura molt petita, i per tant més assumible.

Ara amb l'inici del curs la cosa canvia. "Tot el material que hem hagut de comprar l'hem hagut d'assumir nosaltres perquè tot i que van dir que hi hauria una dotació econòmica específica encara no sabem quina ni quan ni com", expliquen des de Vedruna Educació. El que els preocupa més, però, és l'infrafinançament que té l'escola concertada.

"Amb el Covid-19 nosaltres no vam poder cobrar totes les quotes mensuals a les famílies. Es va posar de manifest com de malament està el finançament de l'escola concertada ja que nosaltres en termes generals cobrim la part concertada d'una escola en un 70%, és a dir, l'administració ja no ens arriba a cobrir el que seria pròpiament la part concertada". Quan no es van poder cobrar les quotes es va posar de manifest i això els ha generat un problema greu de finançament.

Sense saber amb quina quantitat de diners es comptarà han hagut de comprar ara material de protecció i sobretot assumir les despeses d'obres que en alguns casos han estat primordials. "En alguns llocs s'han hagut de desdoblar grups d'alumnes i

adequar espais correctament amb material informàtic i escolar. El cost no és només de material fungible sinó també en més despeses de neteja, comprar material molt costós, etc. Això no està contemplat perquè com forma part de les despeses de funcionament doncs no es contempla”, denuncia Closa.

A La Salle Catalunya el mateix. Pel que fa al material de protecció totes les escoles ja ho tenen tot. “Un sobrecost enorme no previst, que evidentment no podem imputar a les famílies, i que ha hagut d’assumir la institució”, afirma Jover.

En el seu cas, però, no han hagut de fer grans obres però sí han hagut de dur portàtils a nous espais i flexibilitzar al màxim els recursos existents. “La màxima adaptació que s’ha hagut de fer ha estat a La Salle Bonanova perquè a les aules de Batxillerat no s’hi cabia. Una gran sala l’hem hagut de partir. Aquest ha estat el màxim cost. I moure taules i cadires per totes les escoles sí que ha estat una feina immensa”.

Tot i la inquietud i la feina que ha suposat, els mestres, reconeix Closa, “fan una feina sempre vocacional”. El tracte amb els alumnes, entre els docents i les famílies a través de les pantalles no és el mateix. “El contacte humà ens omple i ens fa feliços. La riulla en directe és necessària. Ho hem trobat a faltar, tothom té ganes d’entrar en una certa normalitat”. Saben que els plans que han dissenyat s’hauran de modificar perquè potser certes coses a la pràctica no funcionaran. “Un missatge que hem donat també a les direccions de les escoles i als claustres és que estiguem tranquils i que fem una gestió correcta de la incertesa”. Les escoles tornaran a obrir.